

Η αίθουσα στην οποία βρισκόμαστε είναι ένας χώρος εξαιρετικά οικείος και γνώριμος σε όλα τα μέλη του Τμήματος Μουσικών Σπουδών. Εδώ στεγαζόταν η Βιβλιοθήκη του Τμήματος, και ως εκ τούτου σ' αυτήν την αίθουσα όχι μόνον διαβάσαμε και μελετήσαμε και συγγράψαμε, αλλά, καθώς εδώ πραγματοποιούνται επίσης οι ποικίλες ακαδημαϊκές και διοικητικές εκδηλώσεις του Τμήματος, στον ίδιον αυτόν χώρο υποστηρίξαμε τη διδακτορική διατριβή μας, εδώ εξελέγημεν στην πρώτη καθηγητική βαθμίδα του Λέκτορος και στη συνέχεια εδώ υπέστημεν όλες τις κρίσεις για την εξέλιξή μας στις επόμενες βαθμίδες· ακόμη, εδώ συνεδρίαζε η Γενική Συνέλευση του Τμήματος Μουσικών Σπουδών, εδώ μάλιστα αποκλειστήκαμε κάποια στιγμή από φοιτητές, που με τον δικό τους δυναμικό τρόπο διεκδικούσαν λύση στα αιτήματά τους· εδώ συνέβησαν πολλά, που είναι όλα χαραγμένα στη μνήμη των μελών του Τμήματος.

Χωροταξικά, η παρούσα αίθουσα παραμένει βέβαια στο ίδιο σημείο της Φιλοσοφικής Σχολής, αισθητικά όμως και λειτουργικά έχει πλέον μετασηματιστεί, έχει μεταμορφωθεί κατά τον τρόπο που βλέπετε, σε τέτοιο βαθμό, ώστε δεν θα ήταν υπερβολή να ισχυριστεί κανείς ότι όσοι την ε γνώριζαν από πριν και εισέρχονται τώρα σ' αυτήν θα δυσκολευτούν πλέον να την αναγνωρίσουν.

Έχουν παρέλθει ακριβώς τρία χρόνια από τον Ιούνιο του 2019, όταν στην Κοσμητεία της Φιλοσοφικής Σχολής συζητούσαμε, κοσμητευσούσης της Καθηγήτριας Ελένης Καραμαλέγκου, την αναδιανομή των χώρων που εκκενώθηκαν από τη μεταφορά των βιβλιοθηκών και σπουδαστηρίων της ΦΛΣ στο νέο κτήριο της Βιβλιοθήκης της Σχολής. Τότε, εκ μέρους του Προεδρείου του Τμήματος, είχαμε διεκδικήσει τον παρόντα χώρο, ώστε να παραμείνει στη διάθεση του Τμήματος Μουσικών Σπουδών, υπό την προϋπόθεση ότι το Τμήμα θα εκάλυπτε την απαραίτητη αναμόρφωσή του ιδίοις εξόδοις. Τούτο βέβαια συνιστούσε προσδοκία ανέφικτη, δεδομένων των πενιχρών οικονομικών δυνατοτήτων του Τμήματος. Τότε, υπό την ιδιότητά μου του Προέδρου του Τμήματος, σκέφτηκα να απευθυνθώ προς τον συνάδελφο Νίκο Μαλιάρη, πράγμα που έκανα όχι δίχως δισταγμούς και με εύλογη συστολή, μεταφέροντας πρότασή μου να διερευνηθεί η δυνατότητα κάλυψης της για την αναμόρφωση της αίθουσας απαιτούμενης δαπάνης από τον ίδιο. Ο συνάδελφος ουδ' επί στιγμήν εδίστασε και έσπευσε αμέσως να μου απαντήσει καταφατικά! Δεν επρόκειτο για κάτι σύνθηρες, δεν ήταν κάτι προφανές, δεν συνιστούσε εγχείρημα εύκολο· ήταν κάτι ιδιαίτερο, ήταν κάτι μοναδικό, ήταν κάτι συγκινητικό· για τούτο και απόψε προβάλλεται ως πράξη ιδιαίτερα αξιόπαινη!

Αγαπητέ μου Νίκο, μεταφέρω εκθύμως την ευγνωμοσύνη των μελών της Φιλοσοφικής Σχολής και του Τμήματος Μουσικών Σπουδών γι' αυτήν την γενναιόφρονα χορηγία σου, που επιδαψιλεύει στο Τμήμα αλλά και συλλήβδην στη Σχολή ένα χώρο λαμπρό, μια αίθουσα που κοσμεί το κτήριο της ΦΛΣ, μια φιλόξενη εστία όπου πολλές εκπαιδευτικές και επιστημονικές και καλλιτεχνικές εκδηλώσεις θα πραγματοποιούνται εφεξής.

Ευχαριστίες οφείλουμε και προς τον Πρύτανη του ΕΚΠΑ Καθηγητή Μελέτιο-Αθανάσιο Δημόπουλο, που πάντοτε υποστηρίζει κάθε προσπάθεια των Τμημάτων της ΦΛΣ και του οποίου η παρουσία απόψε ανάμεσά μας περιποιεί σε όλους μας ιδιαίτερη τιμή. Ευγνωμονούμε επίσης την αποψινή οικοδέσποινα, την Πρόεδρο του Τμήματος Μουσικών Σπουδών Καθηγήτρια Αναστασία Γεωργάκη, καθώς και τους υπευθύνους του μουσικού προγράμματος που θα ακολουθήσει, τον συνάδελφο και διεθνούς φήμης κιθαρίστα Δημήτριο Κοτρωνάκη και τη χορωδία του Τμήματος Μουσικών Σπουδών, υπό τη διεύθυνση του Νίκου Μαλιάρη, που θα μας τραγουδήσει με τη συνοδεία στο πιάνο από τον συνάδελφο

Σάββα Ρακιντζάκη. Ιδιαίτερη μνεία αρμόζει στον συνάδελφο Γιάννη Μαλαφή, στις οδηγίες και στους σχεδιασμούς του οποίου οφείλεται η άψογη ακουστική αυτής της αίθουσας.

Οι ακροτελεύτιες, πάντως, ευχαριστίες παρακαλώ να μου επιτρέψετε να απευθυνθούν εκ νέου στον αγαπητό φίλο και συνάδελφο Νίκο Μαλιάρα. Αγαπητέ Νίκο, καυχώμαι να λογίζομαι φίλος και να διατελώ συνάδελφός σου· η αγάπη σου μου περιποιεί ιδιαίτερη τιμή, ενώ η γόνιμη έως τώρα συνεργασία και καλλιτεχνική συμπόρευσή μας αποτελεί ένα ξεχωριστό πολύτιμο στολίδι της ακαδημαϊκής πορείας μου· δεν μπορώ παρά να σου επιστρέψω την αγάπη της καρδιάς μου, την ειλικρινή φιλία μου, τις ευχαριστίες και την ευγνωμοσύνη μου, τον απολυπραγμόνητο σεβασμό μου έναντι της δικής σου γενναιοδωρίας· το όνομα και η προσφορά σου έχουν ήδη καταγραφεί με τρόπο ανεξίτηλο στη συλλογική μνήμη των μελών του Τμήματος Μουσικών Σπουδών αλλά και στην ιστορία της ΦΛΣ συλλήβδην. Εύχομαι να είσαι καλά, να μακροημερεύεις, να χαίρεσαι την οικογένειά σου, να διατηρείς υγεία αμφιλαφή, να συνεχίζεις την ευδόκιμη παιδαγωγική και επιστημονική και καλλιτεχνική δραστηριότητά σου, παραμένοντας σύστοιχος στην έκπαλαι παραδεδομένη κραταιά παράδοση των ευεργετών του έθνους!

Σε ανάμνηση της αποψινής ιστορικής στιγμής, παρακαλώ να δεχτείς, ως συμβολική προσφορά εκ μέρους της Κοσμητείας της ΦΛΣ του ΕΚΠΑ, βαρύτιμο μετάλλιο του Πανεπιστημίου μας, ως διηνεκές από αποτύπωμα ανάμνησης των συναισθημάτων αυτής της βραδιάς!